

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ (Ματθ. 8'12-17)
14 Ιανουαρίου 2024

Τελείωσε πριν από μία εβδομάδα, αγαπητοί αδελφοί, τὸ ἅγιο Δωδεκάημερο, ἀλλὰ ὁ ἔορτασμός τῶν Θεοφανείων παρατείνεται μέχρι καὶ τὴν σημερινὴ ἡμερομηνία. Στὸ σύντομο εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς διηγήθηκε μέσα σὲ λίγους στίχους ἀρκετὲς μετακινήσεις.

Ἡ πρώτη μετακίνηση εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν Βάπτισή Του ἄρχισε τὸ τριετὲς κηρυκτικὸ Του ἔργο. Μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμή ζοῦσε στὴ Ναζαρέτ, ἐργαζόταν στὸ ξυλουργεῖο τοῦ Ἰωσήφ, Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ παρέμενε ἄγνωστος στοὺς πολλούς. Μετὰ τὴν Βάπτισή Του ἄρχισε νὰ διδάσκει καὶ νὰ γίνεται γνωστὸς στὸν κόσμο. Ὅπως εἶδαμε καὶ τὶς δύο προηγούμενες Κυριακές, οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἔτοιμοι νὰ πιστεύσουν ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦταν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ Μεσσίας, γιὰ τὸν Ὅποιο εἶχαν μιλήσει οἱ παλαιότεροι προφῆτες. Ὁ Ἰωάννης ὁμως ἐπανελάμβανε συνεχῶς σὲ ὅλους τοὺς τόνους ὅτι ὁ ἑαυτὸς του δὲν ἦταν ὁ Χριστὸς. Ὅσο ἅγιος καὶ νὰ ἦταν, καὶ ἦταν πράγματι ἀνώτερος σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπ' τὸν Χριστὸ ὁμως ἦταν πολὺ κατώτερος. Αὐτὸ ἔλεγε συνεχῶς στοὺς ἀκροατὲς Του καὶ στοὺς θαυμαστὲς του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὁ Πρόδρομος φρόντισε νὰ ἀποσυρθεῖ ἀπ' τὸ προσκήνιο, ὥστε ὁ Χριστὸς νὰ ἀναλάβει τὴν πρώτη θέση στὸν δημόσιο χῶρο.

Ἡ δεύτερη μετακίνηση εἶναι ἡ φυλάκιση τοῦ Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου, ὁ ὁποῖος ἔλεγγε μὲ παρρησία τοὺς ἄρχοντες γιὰ τὴν ἀμαρτωλὴ ζωὴ τους. Προτίμησε νὰ καυτηριάζει τὴν ἀνομία τῶν ἰσχυρῶν χωρὶς νὰ φοβᾶται ὅτι αὐτοὶ θὰ τὸν τιμωροῦσαν μὲ φυλάκιση καὶ μὲ θάνατο, γιὰ νὰ τοῦ κλείσουν τὸ στόμα. Ὄταν ὁ Χριστὸς πληροφορήθηκε τὴν εἶδηση αὐτὴ γιὰ τὴν φυλάκιση τοῦ Προδρόμου, ἐγκατέλειψε τὴν Ἰουδαία καὶ μετακινήθηκε πρὸς τὴν Γαλιλαία. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ὑπονοεῖ καὶ ὁ Χριστὸς θὰ εἶχε τὴν ἴδια μὲ τὸν ἅγιο Ἰωάννη μεταχείριση ἀπ' τοὺς συμπατριῶτες Του. Ὅπως ὁ Πρόδρομος θὰ ἀποκεφαλιζόταν, κατὰ ἀνάλογο τρόπο ὁ Χριστὸς στὸ τέλος θὰ σταυρωνόταν. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ θὰ ἐτίθετο καὶ ὁ Χριστὸς στὸ στόχαστρο τῆς ἡγεσίας τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἡ σταύρωση ὁμως θὰ ἐπισυνέβαινε στὸ τέλος τῆς τριετίας. Μέχρι τότε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔκρινε ὅτι ἦταν καλύτερα νὰ ἐνδιατρίβει τὸν περισσότερο χρόνο στὴν Γαλιλαία. Μόνο σὲ ἐλάχιστες περιπτώσεις κατέβαινε στὸ παραδοσιακὸ κέντρο τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, δηλαδή στὴν Ἱερουσαλήμ. Ὅπως

γνωρίζουμε, απ' την Γαλιλαία κατάγονταν οί περισσότεροι (σχεδόν όλοι) οί μαθητές του Χριστού. Πολλές φορές ό Χριστός δίδαξε τὰ πλήθη του λαού και θαυματούργησε στις όχθες τής γνωστής θάλασσας τής Τιβεριάδος.

Η τρίτη μετακίνηση είναι ότi ό Χριστός, όταν έπανήλθε στην Γαλιλαία, προτίμησε νὰ έγκατασταθεί στην Καπερναούμ. Όχι στη Ναζαρέτ, όπου είχε ανατραφεί όλο τὸ προηγούμενο διάστημα τής τριακονταετίας, αλλά λίγο πιὸ πέρα, στην Καπερναούμ, τὴν όποία κατέστησε και ώς τὸ επίκεντρο τής κηρυκτικῆς και θαυματουργικῆς δράσεώς Του. Ό εὐαγγελιστής δὲν παραλείπει νὰ γράψει και τὴν γεωγραφικὴ λεπτομέρεια: ἡ Καπερναούμ ἦταν κτισμένη στην ἄκρη τής λίμνης, για τὴν όποία μιλήσαμε προηγουμένως. Απ' τὴν θέση της δηλαδή ἡ πόλη αὐτὴ ἦταν συγκοινωνιακὸς κόμβος. Πολλοὶ και διάφοροι διέρχονταν απ' τὸ σημεῖο εκείνο, ἄνθρωποι πὸν δὲν ἦταν ἰουδαῖοι στην καταγωγή και ἄρκετοὶ απ' αὐτοὺς κατοικοῦσαν μόνιμα στην βορειότερη αὐτὴ περιοχή τής χώρας, ἡ όποία, ὅπως ἀκούσαμε, ἀποκαλεῖται «Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν». Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ό Χριστός εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἀπευθυνθεί και σὲ ἄλλους ἄνθρώπους μὲ διαφορετικὴ προέλευση.

Όλες αὐτὲς οί μετακινήσεις ὀλοκληρώνονται μὲ μία τελευταία μετακίνηση, ἡ όποία ἐνδιαφέρει και ἐμᾶς. Ό εὐαγγελιστής γράφει ότi ό πληθυσμὸς τής περιοχῆς αὐτῆς ζοῦσε μέσα στὸ σκοτάδι τής εἰδωλολατρίας. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνέβαινε μόνο τότε, αλλά συμβαίνει πάντοτε στοὺς ἄνθρώπους, όταν ἀγνοοῦν τὸν ἀληθινὸ Θεό. Η ἄγνοια αὐτὴ του Θεοῦ δυστυχῶς δὲν περιορίζεται μόνο στην τότε περίοδο τής εἰδωλολατρίας, αλλά χαρακτηρίζει σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ και τὴν δικὴ μας ἐποχὴ. Ό εὐαγγελιστής Ματθαῖος χρησιμοποιεῖ ἓνα στίχο απ' τὸν προφήτη Ἡσαΐα και πολὺ περιεκτικὰ γράφει ότi οί ἄνθρωποι χωρὶς τὴν ζωντανὴ σχέση μὲ τὸν Θεὸ (συνεχίζουν νὰ) βρίσκονται στὸν χῶρο τής κυριαρχίας του θανάτου, απ' τὸν όποῖο εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀπομακρυνθοῦν, ὅπως ἀκριβῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποχωρισθεῖ κανένας ἄνθρωπος απ' τὸν ἴσκιο του.

Για τὸ ἀδιέξοδο τής ἀμαρτίας ἔκρουε τὸν κώδωνα του κινδύνου ό ἅγιος Ἰωάννης. Οί ἀκροατὲς του προδρομικοῦ κηρύγματος ὀδηγοῦνταν στὸ βάπτισμα τής μετανοίας στα νερὰ του Ἰορδάνη ποταμοῦ μὲ βαθειὰ συναίσθηση και μὲ μεγάλη συντριβὴ για τὶς ἀμαρτίες τους. Τὸ βάπτισμα αὐτὸ ὅμως δὲν ἔδινε ἄφεση ἀμαρτιῶν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἀκόμη σταυρωθεῖ ό Χριστός. Τὴν πραγματικὴ λύση, τὴν ὀριστικὴ λύτρωση θὰ τὴν ἔφερνε ό Χριστός. Ό ἅγιος Ἰωάννης ἤδη τὸ εἶχε καταλάβει και δὲν τὸ ἀπέκρυπτε απ' τοὺς ἄνθρώπους. Για μᾶς, ἐπειδὴ ζοῦμε στην περίοδο τής Χάριτος, εἶναι γεγονὸς αὐτὴ ἡ νέα πραγματικότητα μὲ μία προϋπόθεση: νὰ ἐνδιαφερθοῦμε για τὴν δικὴ μας μετακίνηση απ' τὸ σκοτάδι τής ἀμαρτίας στὸ φῶς του Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ μὲ τὴν ἴδια λέξη «μετανοεῖτε» ό Χριστός και ἡ Ἐκκλησία συνεχίζουν νὰ μᾶς ἀφυπνίζουν. Εἴθε ἡ πρόσκλησή τους νὰ ἔχει ἀποτέλεσμα.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]